

ΔΥΝΑΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η «ΚΑΘΑΡΗ» ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ!

**Εργατοϋπάλληλοι, άνεργοι, άνεργες, αυτοαπασχολούμενοι,
βιοπαλαιστές αγρότες, συνταξιούχοι, νέοι και νέες**

Με τη γνωστή τακτική της παραπλάνησης και της καλλιέργειας ψεύτικων ελπίδων, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στήνει το παραμύθι της «μεταμνημονιακής εποχής». Μιλάει για το «τέλος των μνημονίων», την «επιστροφή στην κανονικότητα», την «ανάκαμψη της οικονομίας».

**«Καθαρή έξοδος» για το λαό σημαίνει
κατάργηση των μνημονιακών νόμων, αναπλήρωση οικονομικών απωλειών,
ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών**

Το πολιτικό σχέδιο τόσο του **ΣΥΡΙΖΑ**, όσο και της **ΝΔ**, του **Κινήματος Αλλαγής**, όλων των αστικών κομμάτων, περιλαμβάνει όλες τις δεσμεύσεις που έφεραν τη χρεοκοπία για τα εργατικά - λαϊκά στρώματα.

➔ Όλοι αυτοί αφήνουν άθικτους τους εκατοντάδες μνημονιακούς νόμους που όλα αυτά τα χρόνια τσάκισαν μισθούς, συντάξεις, δικαιώματα, εκτόξευσαν τη φορολυσία, έβαλαν στο στόχαστρο την πρώτη κατοικία κ.λπ.

➔ Ήδη έχουν προνομοθετηθεί μέτρα - φωτιά, όπως η μείωση των συντάξεων και του αφορολόγητου, οι ιδιωτικοποιήσεις, που συνιστούν ουσιαστικά ένα συμπληρωματικό μνημόνιο.

➔ Αποτελεί ψέμα αυτό που λέει η κυβέρνηση ότι τα μέτρα αυτά δεν είναι δεδομένα και θα τα επαναδιαπραγματευτεί, γιατί τα ματωμένα πλεονάσματα έχουν συμφωνηθεί μέχρι το 2060.

➔ Κομισιόν, ΔΝΤ, ΟΟΣΑ που δίνουν συγχαρητήρια στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ για την εφαρμογή των «μεταρρυθμίσεων», έχουν δηλώσει κατηγορηματικά ότι αυτές πρέπει να συνεχιστούν.

➔ Στη λίστα βρίσκονται νέες ανατροπές στο Ασφαλιστικό, ενίσχυση της φορολυσίας, ακόμη μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας, περαιτέρω ιδιωτικοποιήσεις, το χτύπημα των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Δηλαδή, όλα όσα ζητάνε και οι μεγαλύτεροι επιχειρηματίες, ο ΣΕΒ.

**Όταν λένε «ευρωπαϊκή κανονικότητα»
εννοούν την ένταση
της εκμετάλλευσης των εργαζομένων
και τη στήριξη του κεφαλαίου**

**Αποτελεί μεγάλη απάτη ο ισχυρισμός της
κυβέρνησης ότι η έξοδος στις αγορές φέρνει το
τέλος της λιτότητας και μεγαλύτερα περιθώρια
για την άσκηση φιλολαϊκής πολιτικής.**

Τα αντεργατικά - αντιλαϊκά μέτρα που υλοποιήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια, στο πλαίσιο των μνημονίων, δεν ήταν κάτι έξω από την «ευρωπαϊκή κανονικότητα». Ήταν αυτή ακριβώς η στρατηγική κατεύθυνση της ΕΕ για τη θωράκιση της κερδοφορίας και ανταγωνιστικότητας του μεγάλου κεφαλαίου, που καμία σχέση δεν έχει με το εργατικό - λαϊκό συμφέρον.

Ήταν μέτρα προαποφασισμένα πριν από την κρίση, που υλοποιούνται σε όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ και θα συνεχίσουν να υλοποιούνται και στη φάση της όποιας καπιταλιστικής ανάκαμψης. Γιατί οι ανταγωνισμοί διεθνώς ανάμεσα στους επιχειρηματικούς ομίλους, στα καπιταλιστικά κράτη, στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες οξύνονται, με θύματα πάντα τους εργαζόμενους, τους λαούς.

Δεν είναι τυχαίο ότι αντιλαϊκά μέτρα υλοποιούνται αυτήν την περίοδο και σε αρκετές άλλες χώρες που δεν έχουν μνημόνια, όπως στη Γαλλία, με μεγάλες λαϊκές αντιδράσεις.

Και μόνο το γεγονός ότι η κυβέρνηση εμφανίζει ως αναμορφωτή της ΕΕ τον Μακρόν, που – εκτός των άλλων – πρωτοστάτησε στην επίθεση κατά της Συρίας, ότι προβάλλει ως χώρες - πρότυπο την Πορτογαλία, την Ιρλανδία και άλλες, όπου η τυπική έξοδος από τα μνημόνια δεν ανέκοψε την αντιλαϊκή πολιτική, δείχνει την πορεία των πραγμάτων.

Τα όποια περιθώρια υπάρχουν, θα αξιοποιηθούν για την παραπέρα στήριξη του κεφαλαίου και των επενδύσεών του, με νέες φοροελαφρύνσεις και αναπτυξιακά πακέτα. Αυτό είναι το ζητούμενο και στους ανταγωνισμούς για την αναμόρφωση των ΕΕ – Ευρωζώνης.

«Δίκαιη ανάπτυξη» σ' ένα άδικο σύστημα δε μπορεί να υπάρξει

Εξίσου απατηλό είναι το παραμύθι της δίκαιης ανάπτυξης. Η ανάπτυξη της οικονομίας σε κάποιους κλάδους στηρίζεται πάνω σε παλιά και νέα μέτρα. Δεν θα συνοδευτεί με πραγματική ανακούφιση, πολύ περισσότερο με αναπλήρωση των τεράστιων οικονομικών απωλειών.

Η μείωση της υψηλής ανεργίας επιδιώκεται με το σπάσιμο μιας θέσης εργασίας σε 2 και 3. Με την αντικατάσταση παλιών εργαζομένων, που είχαν σχετικά πιο σταθερή εργασία και καλύτερη αμοιβή, από νεότερους, πιο ευέλικτους και κακοπληρωμένους. Με τα διάφορα προγράμματα ανακύκλωσης της ανεργίας που έχουν ημερομηνία λήξης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σε σύνολο 2,2 εκατομμυρίων εργαζομένων, πάνω από 657.000 έχουν συμβάσεις μερικής απασχόλησης.

- Το 38% των εργαζομένων που δουλεύουν 8ωρο πληρώνονται χαμηλότερα από τον κατώτερο μισθό.
- 500.000 εργάζονται ανασφάλιστοι.
- Με 383 ευρώ μεικτά καλείται να ζήσει ένας στους τρεις εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα.
- 1.000.000 εργάζονται απλήρωτοι επί μήνες, ένας στους δύο πληρώνεται με καθυστέρηση.

Οι υποσχέσεις της κυβέρνησης για επαναφορά του κατώτατου μισθού και των Συλλογικών Συμβάσεων είναι ψεύτικες.

Ακόμη κι αν γίνουν κάποιες αλλαγές, αυτές θα είναι χωρίς αντίκρισμα, μόνο και μόνο για να παραπλανήσουν τους εργαζόμενους, ενώ η αντεργατική πολιτική θα συνεχίζεται αμείωτη.

Γ' αυτό άλλωστε, η κυβέρνηση έσπευσε να θωρακίσει την εργοδοτική αυθαιρεσία με το χτύπημα του δικαιώματος στην απεργία.

Το βασικό όπλο σήμερα του εργαζόμενου λαού βρίσκεται στην ισχυροποίηση του ΚΚΕ

Τίποτε δεν πρόκειται να χαριστεί στο λαό, ακόμη και στις συνθήκες της επισφαλούς καπιταλιστικής ανάκαμψης που βρισκόμαστε.

Γ' αυτό χρειάζεται να δυναμώσει η πάλη του εργατικού - λαϊκού κινήματος για αυξήσεις σε μισθούς, Συλλογικές Συμβάσεις, κατάργηση των αντιλαϊκών φόρων, των χαρατσιών, για δημόσια – δωρεάν Υγεία, Παιδεία, Πρόνοια, για να σταματήσουν οι πλειστηριασμοί και οι κατασχέσεις της λαϊκής περιουσίας.

Να δυναμώσει ο αντικαπιταλιστικός – αντιμονοπωλιακός προσανατολισμός του αγώνα μας. Μόνο έτσι μπορούν να μπουκώσουν εμπόδια, να υπάρχουν ακόμη και προσωρινές, επιμέρους νίκες και κατακτήσεις.

Η όξυνση των ανταγωνισμών και η απειλή ενός πολέμου είναι η άλλη όψη του νομίσματος

Δικαιολογημένα ο λαός ανησυχεί για τις εξελίξεις στην περιοχή μας, στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, για το πού πάνε τα πράγματα. Η σοβαρότητα της κατάστασης δεν μπορεί να συγκαλυφθεί με τις προσπάθειες εφησυχασμού που κάνει η κυβέρνηση.

Ο λαός χρειάζεται να δει τη μεγάλη εικόνα. Στις σημερινές συνθήκες, που οι δυσκολίες ανάκαμψης της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας είναι μεγάλες και οι κίνδυνοι νέας βαθιάς διεθνούς οικονομικής κρίσης υπαρκτοί, δεν επαρκούν στο σύστημα μόνο τα διάφορα αντιλαϊκά μέτρα. Σε αυτές τις συνθήκες, γίνεται σφοδρή αναμέτρηση για νέες αγορές, νέα πεδία κερδοφορίας, για πλουτοπαραγωγικές πηγές, ενεργειακούς αγωγούς, δρόμους μεταφοράς εμπορευμάτων.

Και όταν όλα αυτά δεν μπορούν να λυθούν με εύθραυστους συμβιβασμούς στο πλαίσιο μιας ιμπεριαλιστικής «ειρήνης», λύνονται με άλλα μέσα, με ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είναι ακριβώς η συνέχιση της ίδιας αντιλαϊκής πολιτικής με άλλα, βίαια -στρατιωτικά κυρίως- μέσα.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ συμμετέχει – ως σημαιοφόρος – στους πολεμικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ

Η κυβέρνηση μετατρέπει την Ελλάδα σε ιμπεριαλιστικό ορμητήριο, με την επέκταση και αναβάθμιση των αμερικανοΝΑΤΟικών βάσεων στην Ελλάδα.

Αναπτύσσει «στρατηγικές συνεργασίες», με κράτη - δολοφόνους, όπως τις ΗΠΑ και το Ισραήλ.

Κοροϊδεύει το λαό, λέγοντας ότι οι δολοφόνοι των λαών, ΝΑΤΟ – ΕΕ, εγγυώνται για την ειρήνη και την προστασία των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας.

Αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για την «ευρωατλαντική ολοκλήρωση» στα Δυτικά Βαλκάνια. Οι διαπραγματεύσεις με την ΠΓΔΜ εκεί κυρίως στοχεύουν.

Δίνει καθημερινά διαπιστευτήρια σε ΗΠΑ και ΝΑΤΟ, φτάνοντας στο σημείο να αντιμετωπίζει με καταστολή και αυταρχισμό τις αντιπολεμικές διαδηλώσεις.

Μέσω αυτών των επιλογών προωθεί τα συμφέροντα του εγχώριου κεφαλαίου. Σε αυτό το πλαίσιο εξελίσσεται η αντιπαράθεση με την αστική τάξη της Τουρκίας, που δυναμώνει την επιθετικότητά της στο Αιγαίο και την Κυπριακή ΑΟΖ. Οι εξελίξεις στην περιοχή αποδεικνύουν ότι ο ορκετός πλούτος μιας χώρας, από «ευλογία» που θα έπρεπε να είναι, στο πλαίσιο του καπιταλισμού γίνεται «κατάρρα» και τραβά τον πόλεμο σαν το μαγνήτη.

ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ βρίσκονται στην ίδια αντιλαϊκή όχθη, τσακώνονται για το ποιος θα είναι ο εκλεκτός του κεφαλαίου

Ο **ΣΥΡΙΖΑ**, σαν πρόσφατα μεταλλαγμένο σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, προβάλλει σε όλους τους τόνους την ικανότητά του στη χειραγώγηση εργατικών - λαϊκών δυνάμεων, στο να βαφτίζει το «κρέας – ψάρι», να εξαπατά και να προσβάλλει με τέχνη τον αγωνιζόμενο και αδικημένο λαό μας.

Η **ΝΔ** προβάλλει την προσήλωσή της στην προώθηση των αντιλαϊκών αναδιαρθρώσεων. Πλειοδοτεί σε αντιλαϊκές προτάσεις, βλέποντας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ παίρνει τα εύσημα από το κεφάλαιο και την ΕΕ για τη βρώμικη αποστολή που έφερε σε πέρας. Μετατοπίζεται συνεχώς αντιδραστικά, για να γίνεται αρεστή στο μεγάλο κεφάλαιο.

Από κοντά και το **Κίνημα Αλλαγής**, η μεταμφίηση του ΠΑΣΟΚ, που διεκδικεί ρόλο δορυφόρου σε κυβέρνηση της μιας ή της άλλης απόχρωσης.

Συμφωνούν όλοι τους στα στρατηγικά ζητήματα και τσακώνονται για την κυβερνητική καρέκλα, εφευρίσκουν κάλπικες διαχωριστικές γραμμές για να εγκλωβίσουν το λαό, όπως «συντήρηση – πρόοδος», «διεφθαρμένοι – έντιμοι», «ιδεοληπτικοί – μεταρρυθμιστές» κλπ.

Σαν τσιράκια όλων αυτών και των «μεγάλων αφεντικών» λειτουργούν και οι ναζιστές χρυσαυγίτες δολοφόνοι, αλλά και άλλοι γραφικοί ενός πολιτικού συστήματος σε βαθιά κρίση.

ΙΣΧΥΡΟ ΚΚΕ

ΑΥΤΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ
ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΑΙ ΣΙΓΟΥΡΗ ΔΙΑΦΟΡΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ

Υπάρχουν σήμερα περισσότεροι άνθρωποι του μόχθου που παρακολουθούν με ενδιαφέρον τις θέσεις του ΚΚΕ, που προβληματίζονται από τις εξελίξεις και αναζητούν απαντήσεις, που εκτιμούν τη συνέπεια με την οποία στέκεται το Κόμμα απέναντι στο λαό.

Παρά τις επιμέρους ενστάσεις ή παρατηρήσεις, μπορείτε να αναγνωρίσετε ότι:

▶ Το ΚΚΕ ποτέ δεν είπε ψέματα στο λαό, ποτέ δεν υποσχέθηκε εύκολες λύσεις μέσω της εναλλαγής - ίδιας αντιλαϊκής κοπής - κυβερνήσεων εντός των τειχών της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

▶ Είναι μπροστά σε κάθε μικρό ή μεγάλο πρόβλημα για να ανασάνει ο λαός. Είναι η δύναμη που μπορεί, και το έχει αποδείξει, να ηγηθεί αποτελεσματικά και οργανωμένα σε μεγάλους εργατικούς - λαϊκούς αγώνες.

▶ Αντιπαλεύει τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, τη συμμετοχή της χώρας στους επικίνδυνους σχεδιασμούς.

▶ Αγωνίζει για την αλληλεγγύη, την ειρήνη και κοινή πάλη των λαών, ενάντια στο φασισμό και όλα τα τσιράκια του συστήματος.

▶ Παλεύει για την αποδέσμευση της χώρας από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, τις λυκοσυμμαχίες του ΝΑΤΟ και της ΕΕ.

▶ Μάχεται για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, τη συγκρότηση μιας μεγάλης κοινωνικής συμμαχίας. Για να ανέβει η συσπείρωση στα σωματεία, στις Επιτροπές Αγώνα, στους Συλλόγους των επαγγελματιών και αγροτών, στους Συλλόγους γυναικών, φοιτητών, σπουδαστών, σε κάθε μορφή οργάνωσης «από τα κάτω». Για να δοθεί ώθηση στη συνολική αλλαγή των συσχετισμών υπέρ των λαϊκών συμφερόντων, σε βάρος της κυβέρνησης, των άλλων αστικών κομμάτων, της μεγάλης εργοδοσίας, των σφετεριστών του λαϊκού πλούτου.

▶ Έχει ρεαλιστική πρόταση οικονομικής διεξόδου υπέρ του λαού. Να χρησιμοποιούνται τα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας, οι παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, όλες οι δυνατότητες που η εργατική τάξη με τη δουλειά της δημιουργεί. Για να μπορεί να δουλεύει με καλύτερες συνθήκες, με λιγότερο γενικό εργάσιμο χρόνο, αλλά με εργασιακό εισόδημα και κοινωνικές υπηρεσίες που θα εξασφαλίζουν πολύ καλύτερο επίπεδο ζωής. Κι αυτό μπορεί να το εξασφαλίσει μόνο η εξουσία της

εργατικής τάξης. Γιατί μόνο η εργατική εξουσία κοινωνικοποιεί, δηλαδή μετατρέπει σε ιδιοκτησία όλης της κοινωνίας, όλων των εργαζομένων, τα συγκροτημένα μέσα παραγωγής.

- Απευθυνόμαστε σε όσους σήμερα μπορούν να δουν ότι η επιλογή του κάθε φορά δήθεν «μικρότερου κακού» τους οδηγούσε πάντα στο μεγαλύτερο κακό.

Σε όσους, αν και νιώθουν απογοητευμένοι, εξαπατημένοι από τον ΣΥΡΙΖΑ, μένουν εγκλωβισμένοι στην ίδια αδιέξοδη πολιτική.

Σε όσους, κατά βάθος, ξέρουν πως το δίκιο τους δεν χωράει σε ένα άδικο σύστημα.

Σε όσους, αντί να βαδίσουν μπροστά, κοιτάνε πάλι πίσω, σε προηγούμενες επιλογές τους.

- Απευθυνόμαστε σε όσους νιώθουν αριστεροί, ριζοσπάστες, σε όσους δεν ακολούθησαν τη μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ...

- Απευθυνόμαστε σε όσους λένε: Ευτυχώς σ' αυτήν τη χώρα δεν θα υπάρξει σιγή νεκροταφείου, γιατί υπάρχει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, υπάρχει ταξικό εργατικό κίνημα, υπάρχει το ΠΑΜΕ.

Συμπορευτείτε με το ΚΚΕ στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στα σχολεία και τις σχολές.

Δυναμώστε το ΚΚΕ παντού, στα σωματεία, στους συλλόγους και στις εκλογές όποτε κι αν γίνουν, στις βουλευτικές, τις ευρωεκλογές και τις τοπικές εκλογές.

Γιατί το σύγχρονο, το νέο δεν είναι ο καπιταλισμός, είναι ο νέος κόσμος ο σοσιαλισμός.

Ελάτε να γιορτάσουμε μαζί τα 100 χρόνια του ΚΚΕ, που παραμένει το πιο νέο κόμμα!

ΜΑΗΣ 2018